RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 83r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26000
Copyright: Admont, Benediktinerstift

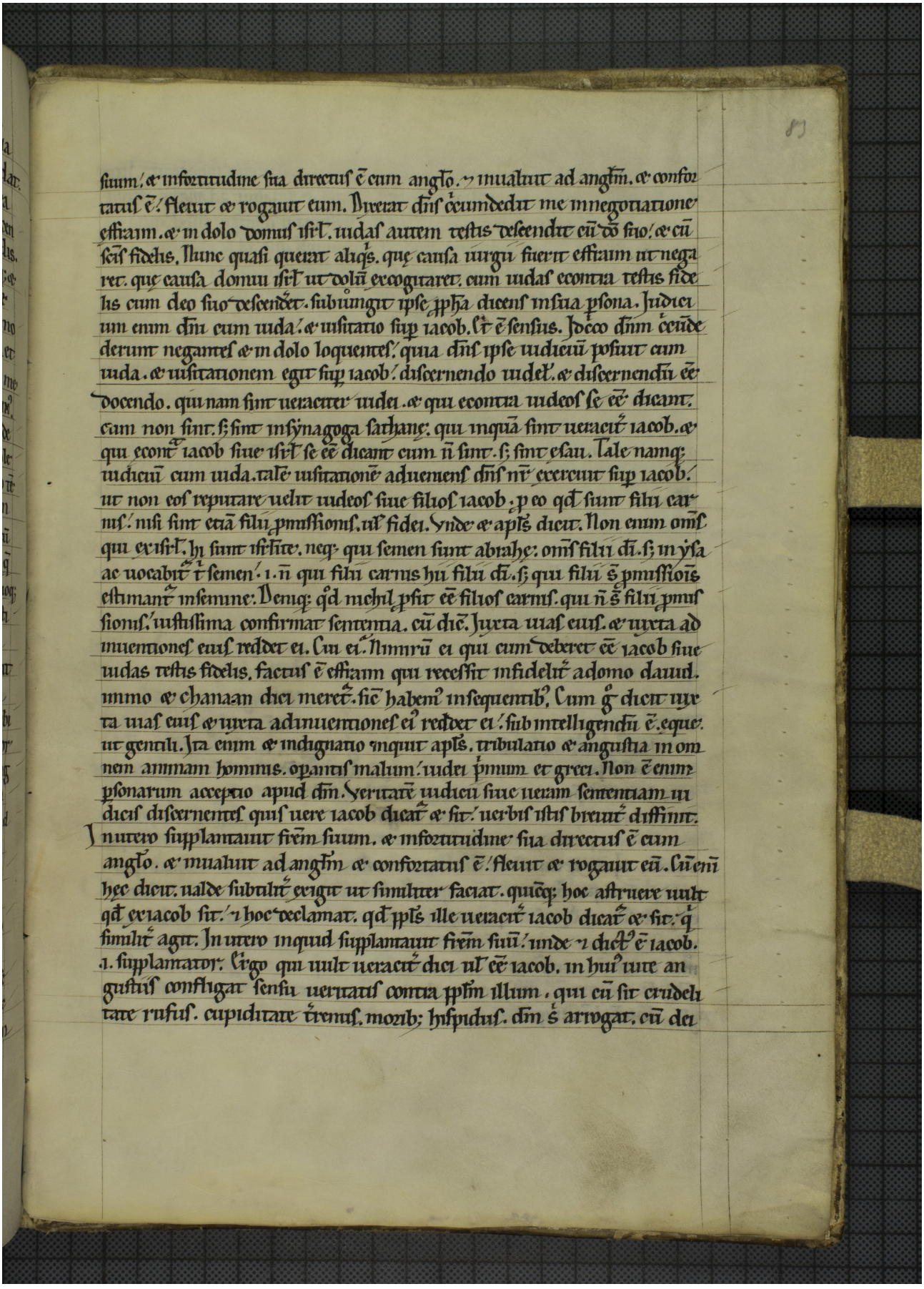

suum. & in fortitudine sua directus ē cum anglo. ⁊ inualuit ad anglm. & confor
tatus ē. fleuit & rogauit eum. Dixerat dns circumdedit me in negotiatione
effraim. & in dolo domus isrl. iudas autem testis descendit cū dō suo. & cū
scis fidelis. Nunc quasi querat aliqs. que causa iurgii fuerit effraim ut nega
ret. que causa domui isrl ut dolū excogitaret. cum iudas econtra testis fide
lis cum deo suo descendet. subiungit ipse ppha dicens in sua psona. Iudici
um enim dni cum iuda. & uisitatio sup iacob. Et ē sensus. Idcco dnm circūde
derunt negantes & in dolo loquentes. quia dns ipse iudiciū posuit cum
iuda. & uisitationem egit sup iacob. discernendo iudel. & discernendū ēē
docendo. qui nam sint ueraciter iudei. & qui econtra iudeos se ēē dicant.
cum non sint. s; sint in synagoga sathane. qui inquā sint ueracit iacob. &
qui econtra iacob siue isrl se ēē dicant cum n̄ sint. s; sint esau. Tale namq;
iudiciū cum iuda. talē uisitationē aduenens dns nr exercuit sup iacob.
ut non eos reputare uelit iudeos siue filios iacob. p eo qd sunt filii car
nis. nisi sint etiā filii pmissionis. ul fidei. Unde & apls dicit. Non enim oms
qui ex isrl. hi sunt isrlite. neq; qui semen sunt abrahe. oms filii di. s; in ysa
ac uocabit t semen. i. n̄ qui filii carnis hii filii di. s; qui filii s pmissiois
estimant in semine. Deniq; qd nichil pfit ēē filios carnis. qui n̄ s filii pmis
sionis. iustissima confirmat sententia. cū dic. Iuxta uias eius. & iuxta ad
inuentiones eius reddet ei. Cui ei. Nimirū ei qui cum deberet ēē iacob siue
iudas testis fidelis. factus ē effraim qui recessit infidelit a domo dauid.
immo & chanaan dici meret. sic habem insequentib. Cum g dicit iux
ta uias eius & iuxta adinuentiones ei reddet ei. sub intelligendū ē. eque.
ut gentili. Ita enim & indignatio inquit apls. tribulatio & angustia in om
nem animam hominis. opantis malum. iudei pmum et greci. Non ē enim
psonarum acceptio apud dm. Veritatē iudicii siue ueram sententiam iu
dicis discernentes quis uere iacob dicat & sit. uerbis istis breuit diffinit.
In utero supplantauit frem suum. & in fortitudine sua directus ē cum
anglo. & inualuit ad anglm & confortatus ē. fleuit & rogauit eū. Cū enī
hec dicit. ualde subtilit exigit ut similiter faciat. quicq; hoc astruere uult
qd ex iacob sit. ⁊ hoc declamat. qd ppls ille ueracit iacob dicat & sit. q
similit agit. In utero inquid supplantauit frem suū. unde ⁊ dict ē iacob.
i. supplantator. Ergo qui uult ueracit dici ul ēē iacob. in hui uite an
gustiis confligat sensu ueritatis contra ppl̄m illum. qui cū sit crudeli
tate rufus. cupiditate terrenus. moribus hispidus. dm s arrogat. cū dei